

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210201685
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8210201685.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Világiovej v spore žalobcu S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, XXX XX, T., proti žalovaným: 1/ S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, XXX XX T., 2/ D. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, XXX XX T., 3/ S. J. - N. J., D., so sídlom ul. V. T. X., XXX XX J., 4/ I. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. G. XX, XXX XX J., o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 3C/60/2010-566 zo dňa 17. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. Návrh na zmenu žaloby z a m i e t a.

II. Potvrdzuje rozsudok s upresnením, že o výške priznanej náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovaným 1/ - 4/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k tej časti parcely KN XXX/X - lesné pozemky o výmere X.XXX mX na LV č. XXX kat. územie T., ktorej podľa laického náčrtu č. I. XX zodpovedá plocha vyznačená bodmi A,B,C a náhrady nemajetkovej ujmy od žalovaných od každého sumou 1.660,- € a žalobu v celosti zamietol, pretože v predmetnom konaní nemožno realizovať obnovu katastrálneho operátu, záväzné výsledky ROEP boli podkladom pre zápis do katastra nehnuteľností, pričom žalobca nedal v zákonom stanovenej lehote proti výsledkom ROEP zákonom stanovené opravné prostriedky a tie už nemôže vznášať v tomto konaní, znalec vylúčil akékoľvek pochybenie v danom prípade ohľadne parcely č. č. XXX/X lesné pozemky o výmere X.XXX mX - S. T. v podiele X a D. N. v podiele 1, zákonná ochrana žalovaným S. T. a D. N. ako podielovým spoluvlastníkom predmetnej parcely bola poskytnutá aj v konaní pred Okresným súdom v Bardejove pod sp. zn. 4C 33/2006, v ktorom konaní rozsudok súdu prvého stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.04.2018, č. k. 19Co 95/2017-742. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady úspechu žalovaných. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa § 123, § 126, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, trovy konania podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním v celosti napadol žalobca poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP. Na prvom mieste odvolateľ vyjadruje

počudovanie, že nebol v spore úspešný, ak zaplatil súdne poplatky. Naplnenie jednotlivých odvolacích dôvodov videl odvolateľ v nasledovných skutočnostiach: (i) nesplnenie procesných podmienok tým, že zákonný sudca nedokázal podľa neho zistiť skutkovú podstatu veci samej a rozhodol iba na základe trestných rozsudkov iných sudcov č. 4C/51/2005, č. 4C/33/2006 a č. 19Co/95/17; (ii) porušenie práva na spravodlivý proces tým, že zákonný sudca bol úmyselne ovplyvňovaný žalovanými 1/ a 2/ a rozsudkom č. 19Co/95/2017; (iii) iná vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie tým, že ak mal zákonný sudca názor, že predmetom sporu nemôže byť určenie vlastníckeho práva a zaplataenie nemajetkovej ujmy, mal nárok týkajúci sa nemajetkovej ujmy vylúčiť na samostatné konanie; (iv) nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností tým, že odvolateľa zákonný sudca vyzval na doplnenie dôkazov a keď ich navrhol tak ich nevykonali; (v) nesprávne skutkové zistenia tým, že nebolo ustálené či údaje o výmerách podľa registra „C“ sú hodnoverné a záväzné a nie opak podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona; (vi) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné prostriedky.... tým, že NR SR od 01.10.2018 novelizovala katastrálny zákon z dôvodu chýb v ROEP, tu poukazuje na § 59 ods. 1, ods. 3 katastrálneho zákona a (vii) nesprávne právne posúdenie veci o právnom stave evidovaných nehnuteľností, tu poukazuje na § 77 CSP, § 100 ods. 2 OZ, § 70 katastrálneho zákona. Na základe toho navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ďalej aby odvolací súd nariadil OÚ Bardejov, katastrálny odbor vykonať opravu chýb v lokalite E., Za pasekou, T. k.ú. T., ďalej, aby odvolací súd nariadil žalovaným 1/ a 2/ podať návrh na opravu chýb k parcelám na polohách jeho parcel č. Q. XXX/X, XXX/X a R. XXX/XX, ďalej, aby odvolací súd preskúmal pravosť dohody zo dňa 18.12.2001 medzi B. SR - OZ J. a žalovanými 1/ a 2/, ďalej aby odvolací súd preskúmal, či existuje dohoda medzi B. SR - OZ J. o prinavrátaní lesných parcel do užívania žalovaným 1/ a 2.

4. Žalovaní sa ku podanému odvolaniu nevyjadrili.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech keďže napadnutý rozsudok je vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesplnením procesných podmienok, porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou, nevykonaním navrhnutých dôkazov, nesprávnymi skutkovými zisteniami, nedostatočnosťou doteraz zisteného skutkového stavu a nesprávnym právnym posúdením veci, i to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

8. Ak žalobca namieta nesplnenie procesných podmienok, ku tomu odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod je naplnený iba, ak súd prvej inštancie rozhodol napriek týmto nedostatkom: nedostatok žaloby, nedostatok právomoci alebo príslušnosti súdu, nedostatok procesnej subjektivity, nedostatok procesnej spôsobilosti, prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci. Tak, ako bol tento

odvolací dôvod žalobcom v jeho odvolaní identifikovaný, nebol odvolacím súdom, ktorý na uvedené musí prihliadať i ex offio, zistený.

9. Ak žalobca namieta porušenie práva na spravodlivý proces, ku tomu odvolací súd uvádza, že porušenie práva na spravodlivý proces je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, no medzi jeho zložky možno zaradiť najmä právo na prístup k zákonom zriadenému, nezávislému a nestrannému súdu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa ku nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne a preskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia a podobne... O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu pôjde iba vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Tak, ako bol tento odvolací dôvod žalobcom v jeho odvolaní identifikovaný, nebol odvolacím súdom zistený.

10. Žalobca ďalej namieta, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tu odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ani takáto vada odvolacím súdom zistená nebola.

11. Žalobca taktiež namieta nevykonanie navrhnutých dôkazov. Tu odvolací súd uvádza, že súdy nemajú všeobecnú povinnosť vykonať všetky dôkazy, ktoré strany navrhli, no z hľadiska ústavnoprávných garancií spravodlivého procesu však vyplývajú v prvom rade požiadavky na odôvodnenie, ktoré viedlo súd ku nevykonaniu navrhnutého dôkazu. Nie je tu rozhodujúce to, či navrhnutý dôkaz mal, resp. nemal súvis s prejednáványm sporom, rozhodujúce v tomto smere je to, že v odôvodnení rozhodnutia nemôže absentovať zmienka o dôvodoch, ktoré súd prvej inštancie viedli k nevykonaniu dôkazu. Rozhodnutie o nevykonaní dôkazu je potrebné oprieť o racionálnu úvahu vychádzajúcu z priebehu konania a stavu dokazovania. Je taktiež potrebné zdôrazniť, že odmietnutie navrhnutého dôkazu je porušením práva na spravodlivý proces, ak takýto dôkaz mohol mať podstatný význam pre posúdenie skutkového stavu. Žalobca v rámci návrhov na doplnenie dokazovania žiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia OÚ J., odbor pozemkový ohľadne zápisu k obnovennej evidencii pozemkov a na tento návrh súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí správne reflektoval konštatovaním, že v tomto spore nemožno realizovať obnovu katastrálneho operátu. Preto ani táto žalobcova odvolacia námietka nie je dôvodná.

12. Žalobca aj tvrdí, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tu odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Tak, ako bol tento odvolací dôvod žalobcom v jeho odvolaní identifikovaný, nebol odvolacím súdom zistený.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. g/ CSP znamená, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je daná len v prípade, že ide o prostriedky procesnej obrany, ktoré nemohol žalobca uplatniť v konaní pred prvoinstančným súdom a týkajú sa procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§366 CSP). Tak, ako bol tento odvolací dôvod žalobcom v jeho odvolaní identifikovaný, nebol odvolacím súdom zistený.

14. Žalobca nakoniec tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny

právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Tak, ako bol tento odvolací dôvod žalobcom v jeho odvolaní identifikovaný, nebol odvolacím súdom zistený.

15. Ešte sa žiada dodať, že skutočnosť, že súd prvej inštancie nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcu, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

16. K návrhu žalobcu, ktorý sa podaným odvolaním domáhal preskúmania pravosti dohody zo dňa 18.12.2001 medzi B. SR - OZ J. a žalovanými 1/ a 2/ a tiež preskúmania, či existuje dohoda medzi B. SR - OZ J. o prinavrátení lesných parciel do užívania žalovaným 1/ a 2/, odvolací súd uvádza, že tieto odvolacie návrhy posúdil z obsahového hľadiska, a to v zmysle čl. 11 ods. 1 základných zásad CSP ako návrh na rozšírenie žaloby. Návrh na rozšírenie žaloby je vo svojej podstate zmenou žaloby v zmysle § 140 CSP, kde sa zmenou žaloby rozumie rozšírenie uplatneného práva alebo uplatnenie iného práva. Za zmenu žaloby je potrebné tiež považovať aj podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Zo znenia odvolacieho návrhu vo vzťahu k žalobnému návrhu odvolací súd konštatuje, že odvolacími návrhmi žalobca sleduje zmenu žaloby, teda jej rozšírenie o preskúmanie pravosti a preskúmanie existencie dohôd špecifikovaných v podanom odvolaní. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 371 CSP, ktoré zakotvuje nemožnosť zmeny žaloby v odvolacom konaní. Cieľom uvedeného ustanovenia je zabezpečiť preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia o predmete konania, tak ako bol vymedzený v čase vydania napadnutého rozhodnutia. V prípade, ak by odvolací súd pripustil zmenu žaloby v štádiu odvolacieho konania, malo by to za následok to, že prieskum správnosti postupu a rozhodnutia sa tak stáva irelevantným, pretože irelevantným sa tak stal doterajší procesný postup a následné doterajšie rozhodnutie, resp. rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné návrh žalobcu na zmenu žaloby - rozšírenie žaloby zamietnuť.

17. K ostatným odvolacím návrhom žalobcu, t.j. nariadením OÚ J., katastrálny odbor vykonať opravu chýb v lokalite E., Za pasekou, T. v k.ú. T. a nariadením žalovaným 1/ a 2/ podať návrh na opravu chýb k parcelám na polohách jeho parciel č. Q. XXX/X, XXX/X a R. XXX/XX, odvolací súd uvádza, že ani týmto odvolacím návrhom žalobcu nebolo možné vyhovieť, z dôvodu, že konanie vo veci samej (konanie o určenie vlastníckeho práva) patrí do právomoci civilných súdov, avšak konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte je konaním, ktoré patrí do právomoci správnych súdov. Z uvedených dôvodov odvolací súd, ktorý v predmetnom konaní rozhoduje v civilnej veci (spor o určenie vlastníckeho práva), nemôže prikázať správnomu orgánu vykonanie opravy chýb v katastrálnom operáte. V prípade, ak žalobca má za to, že v predmetnom prípade sú dané dôvody na opravu chýb v katastrálnom operáte, môže sa žalobou na správnom súde domáhať tejto opravy. Z uvedeného dôvodu ani uvedená odvolacia námietka žalobcu neodôvodňovala zrušenie a vrátenie veci na súd prvej inštancie, resp. zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, ako v podanom odvolací požadoval žalobca.

18. Odvolací súd tak potom po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci samej vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň poukazuje.

19. Pokiaľ ide o vec samu, odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolacom konaní nevzniesol žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

20. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v merite veci ako vecne správne potvrdil.

21. Pokiaľ ide o vecne správny výrok o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (pozri, NS SR, sp. zn. 6Cdo/222/2016). V zmysle uvedeného potom odvolací súd upresnil, kto a ako o výške priznanej náhrady rozhodne.

22. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP s vyššie uvedeným upresnením potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania.

23. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešní boli žalovaní, ktorým vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní boli v odvolacom konaní pasívni, k odvolaniu sa nevyjadrili, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili, a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).